

רשומות

קובץ התקנות

8 ביוני 1978

3857

ג' בסיון תשל"ח

צפוד	
1450	תקנות הגוטרינגים (תיקון), תשל"ח-1978
1451	תקנות התכנון והבניה (המצאת צו לפי סעיף 239 לחוק), תשל"ח-1978
1451	תקנות מילתה קצר מועד (סדרות 3/158, 6/358, 12/558), תשל"ח-1978
1452	תקנות לעידוד השקעות הון (כללים לתשלום מענק יצוא), תשל"ח-1978
1453	תקנות הביטוח הלאומי (דמי ביטוח בעד חייל בשירות קבע) (תיקון), תשל"ח-1978
1454	תקנות מס הכנסה (הנחות ממס בישורים מסוימים ובהאחזויות נח"ל), תשל"ח-1978
1457	תקנות מס הכנסה (הנחות ממס על הכנסות בשטחי התישבות חדשה ובשטחי פיתוח) (תיקון מס' 3), תשל"ח-1978
1458	תקנות מס הכנסה (הנחות ממס על הכנסות של תושבי אילת וישובי הערבה) (תיקון), תשל"ח-1978
1459	תקנות משפחות חיילים שנספו במערכה (ביטוח מפני מחלה), תשל"ח-1978
1460	צו משפחות חיילים שנספו במערכה (הגדלת סכום המענק ליתום שהגיע למצדה), תשל"ח-1978
1461	צו משפחות חיילים שנספו במערכה (מענק נישואין ליתום), תשל"ח-1978
1462	צו זכות יוצרים (אמנה להגנת יצרני רישמת קול), תשל"ח-1978
1463	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב) (תיקון מס' 2), תשל"ח-1978
1465	צו לימוד חובה (תינוך חינוך במוסד חינוך רשמי) (תיקון), תשל"ח-1978

מדור לשלטון מקומי

1466	צו העיריות (עבירות קנס) (תיקון מס' 8), תשל"ח-1978
1468	חוק עזר לתל-אביב-יפו (מס עסקים עירוני) (תיקון), תשל"ח-1978
1468	חוק עזר להרצליה (אספקת מים) (תיקון), תשל"ח-1978
1470	חוק עזר לאשכול (החזקת בעלי חיים), תשל"ח-1978
1471	חוק עזר לרמת השרון (תיעול) (תיקון), תשל"ח-1978

חוק הנוטריונים, תשל"ו—1976

תקנות ביצוע

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 18 ו-55 לחוק הנוטריונים, תשל"ו—1976, ושאר הסמכויות הנתונות לי על-פי דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. תיקון תקנה 9
בתקנה 9(ג) לתקנות הנוטריונים, תשל"ז—1977* (להלן — התקנות העיקריות), במקום "נוטריון" יבוא "נוטריוני".
2. החלפת תקנה 10
במקום תקנה 10 לתקנות העיקריות יבוא:
"מידות הנייר 10. אישור נוטריוני ייערך על גבי נייר שארכו 29 ס"מ לפחות וריחבו 21 ס"מ לפחות — בין שהאישור נערך בגליון נפרד ובין אם לאו; רוחב השוליים משמאל ומימין לאישור יהא 2 ס"מ לפחות, ורחבן מלמעלה ולמטה מן האישור 4 ס"מ לפחות."
3. תיקון תקנה 12
בתקנה 12(א) לתקנות העיקריות, במקום "על ידי השינויים או הכיטולים" יבוא "על יד השינויים או הכיטולים".
4. תיקון תקנה 20
בתקנה 20 לתקנות העיקריות, תקנות משנה (ב) ו-(ג) בטלות, והסימן "(א)" — יימחק.
5. תיקון תקנה 23
בסוף תקנה 23(ב) לתקנות העיקריות יבוא "או מועד מסירתה לידי המצווה, לפי הענין".
6. תיקון תקנה 30
בתקנה 30(א) לתקנות העיקריות, במקום פסקה (2) יבוא:
"(2) אישור לשכת עורכי הדין על משך התקופה שבה היה המבקש חבר הלשכה וחברותו לא הופסקה לפי סעיף 52א לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א—1961, ולא הוגבלה לפי סעיף 52ב לאותו חוק, יחד עם תעודה ציבורית על תקופת עיסוקו של המבקש בעריכת זין בציון מען משרדו בכל אחת מתקופות עיסוקו".
7. כיטול התוספת הרביעית
התוספת הרביעית לתקנות העיקריות — בטלה.
8. תחילה
תחילתן של תקנות אלה היא באחד לחודש אחרי פרסומן.
9. השם
לתקנות אלה ייקרא "תקנות הנוטריונים (תיקון), תשל"ח—1978".

שמואל תמיר
שר המשפטים

כ"ג באייר תשל"ח (30 במאי 1978)
(חג' 533—3)

1 ט"ח תשל"ו, עמ' 196.
2 ק"ת תשל"ו, עמ' 1724.
3 ס"ח תשכ"א, עמ' 178; השכ"ב, עמ' 15; תשכ"ג, עמ' 145.

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965

תקנות בדבר המצאת צו לפי סעיף 239 לחוק

בתוקף סמכותי לפי סעיף 268 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965, סעיף 46 לחוק בחי המשפט, תשי"ז-1957, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. על מסירת צו לפי סעיף 239 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965, יחולד הוראות סעיף 209 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965.³
2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות התכנון והבניה (המצאת צו לפי סעיף 239 לחוק), תשל"ח-1978".

מסירת צו לפי
סעיף 239

השם

שמואל תמיר
שר המשפטים

ל' בניסן תשל"ח (7 במאי 1978)
(חמ 3-500)

1 ס"ח תשכ"ה, עמ' 307.

2 ס"ח תשי"ז, עמ' 148.

3 ס"ח תשכ"ה, עמ' 161.

חוק מילווה קצר מועד, תש"ך-1960

תקנות בדבר הוצאת איגרות חוב ותנאייהן

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 2, 5, 13 ו-14 לחוק מילווה קצר מועד, תש"ך-1960, אני מתקין תקנות אלה:

1. ביום ט' בסיון תשל"ח (14 ביוני 1978) יוצאו סדרות איגרות חוב אלה:
- (1) סדרת איגרות חוב שסך שוויה הנקוב יהיה 50 מיליון לירות, והיא תסומן 3/158, ותכונה "מילווה קצר מועד, תש"ך-1960, סדרה 3/158". תנאי הסדרה ונוסח איגרות החוב יהיו כמפורט בתקנות מילווה קצר מועד (סדרה 3/101), תשל"ז-1977;²
- (2) סדרת איגרות חוב שסך שוויה הנקוב יהיה 20 מיליון לירות, והיא תסומן 6/358, ותכונה "מילווה קצר מועד, תש"ך-1960, סדרה 6/358". תנאי הסדרה ונוסח איגרות החוב יהיו כמפורט בתקנות מילווה קצר מועד (סדרה 6/301), תשל"ז-1977;³
- (3) סדרת איגרות חוב שסך שוויה הנקוב יהיה 10 מיליון לירות, והיא תסומן 12/558, ותכונה "מילווה קצר מועד, תש"ך-1960, סדרה 12/558". תנאי הסדרה ונוסח איגרות החוב יהיו כמפורט בתקנות מילווה קצר מועד (סדרה 12/501), תשל"ז-1977.⁴
2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מילווה קצר מועד (סדרות 3/158, 6/358, 12/558), תשל"ח-1978".

הוצאת סדרות
איגרות חוב

השם

שמחה ארליך
שר האוצר

כ"ב באייר תשל"ח (29 במאי 1978)
(חמ 3-8)

1 ס"ח תשי"ך, עמ' 48; וז"ל, עמ' 25.

3 ק"ת תשל"ז, עמ' 1625.

4 ק"ת תשל"ז, עמ' 1627.

2 ק"ת תשל"ז, עמ' 1624.

חוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט – 1959

תקנות בדבר כללים לתשלום מענק יצוא

בתוקף סמכויותינו לפי סעיפים 40 ו-140 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט – 1959 (להלן – החוק), ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אנו מתקינים תקנות אלה:

1. בתקנות אלה –
"מענק" – מענק יצוא;
"ערך השקעות" – ערך השקעות שהכיר בהן המנהל כאמור בסעיף 140 לחוק.
2. (א) מענק יהיה בשיעור של לירה אחת בשל כל דולר של ארצות הברית שנתקבל בתמורת יצוא טובין, או כנגד שוויו אם נתקבלה תמורת היצוא במטבע חוץ אחרת.
(ב) לענין תקנת משנה (א) השווי בדולר של ארצות הברית של תמורת יצוא שנתקבלה במטבע חוץ אחרת יחושב לפי השווי ביום המרת התמורה ללירות ישראליות או ביום הפקדתה בחשבון במטבע חוץ בבנק בישראל, לפי המוקדם כלהלן:
(1) לגבי תמורת יצוא שנתקבלה לפני כ' בחשוון תשל"ח (1 בנובמבר 1977) – לפי שיערי הקניה של המטבעות כפי שפרסם בנק ישראל;
(2) לגבי תמורת יצוא שנתקבלה ביום כ' בחשוון תשל"ח (1 בנובמבר 1977) או אחרי מועד זה – לפי השערים היציגים שמפרסם בנק ישראל.
3. (א) הסכום הכולל של מענק יצוא שישולם למפעל או לחלק מפעל בשנה פלונית, המחושב כאמור בסעיף 140(ב) לחוק, לא יעלה על 6% מערך ההשקעות כאמור בסעיף 140(א), בכפוף לאמור בתקנת משנה (ב).
(ב) מפעל ששנה פלונית מענק היצוא שהוא זכאי לו אינו מגיע כדי 6% מערך ההשקעות, אך בשנה כלשהי שלאחר מכן עלה יצוא המפעל או חלק המפעל באופן שהיה עשוי לזכות את בעליו, אילולא ההגבלה שבתקנת משנה (א), במענק בשיעור העולה על 6% מערך ההשקעות, יהיה זכאי באותן שנים למענק בשיעור יותר גבוה לפי זה, ובלבד שהמענק לא יעלה על 12% מערך ההשקעות לגבי שנתיים, על 18% לגבי שלוש שנים או על 24% לגבי ארבע שנים.
4. לענין מענק בשל הרחבת מפעל, יראו כתוספת היצוא את ההפרש בין תמורת היצוא במטבע חוץ שנתקבלה בשנה שקדמה לשנה שבה הופעלה הרחבת המפעל שבשלה זכאי המפעל למענק יצוא – אך לא פחות מתמורת היצוא שהוויב בה המפעל על פי תכנית קודמת – לבין תמורת היצוא במטבע חוץ בשנה שבשלה ניתן המענק.
5. (א) לענין סעיף 140 יראו כמפעל עתיר מדע מפעל תעשייתי שהוצאותיו בשל מחקר ופיתוח בשנים שבהן הוצאו, מגיעות ל-5% לפחות מהוצאותיו באותן שנים המותרות בניכוי לפי סעיף 17 לפקודת מס הכנסה.²
(ב) יראו כהשקעות מחקר ופיתוח הוצאות שכר עבודה, המרים ושירותים, ובלבד שהם משמשים ישירות בפעילות של מחקר או פיתוח.

הגדרות

שיעור מענק יצוא

תשלום המענק ביחס לערך ההשקעות

תוספת היצוא בהרחבת מפעל

מפעל עתיר מדע

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 234; תשל"ו, עמ' 203.
2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 6, עמ' 120.

(ג) לענין תקנה זו —

“מחקר” — חקירה מתוכננת במטרה לגלות ידע חדש, מתוך ציפייה שידע זה יהא מועיל בפיתוח מוצר חדש או תהליך חדש או בשיפור משמעותי במוצר או בתהליך קיימים; “פיתוח” — יישום ממצאי מחקר בתכנית, תכנון דגם לייצור מוצר חדש, או הפעלת תהליך חדש או שיפור ניכר באחד מאלה, בשלב מן השלבים של גיבוש קווי התכנית, הכנת תכניות ומדגמים, בדיקת אפשרויות חילופיות למוצר, בניית אב-טיפוס והפעלת דגם ניסוי, ובלבד שהשלבים שלאחר בדיקת דגם הניסוי או הוכחת התהליך בתנאי הניסוי, לרבות הקירת שווקים, שינויים שיגרתיים או עונתיים במוצרים קיימים, בקווי ייצור ובתהליכי ייצור ופעילויות אחרות שיש בהן שיפור שאינו ניכר — לא ייחשבו כפיתוח.

מועד תשלום
המענק

6. מענק יצוא ישולם אחת לשנה, תוך ששים יום מיום שבעל המפעל הוכיח להנחת דעתו של המנהל את כל הפרטים השייכים לענין אישור המענק, לרבות ביצוע היצוא, קבלת התמורה, המרתה ללירות ישראליות או הפקדתה בחשבון מטבע חוץ בבנק בישראל, וביצוע ההשקעות כאמור בסעיף 140 לחוק.

תחילה

7. תחילתן של תקנות אלה מיום תחילתו של חוק לעידוד השקעות הון (תיקון מס' 14), תשל"ו—1976.³

השם

8. לתקנות אלה ייקרא “תקנות לעידוד השקעות הון (כללים לתשלום מענק יצוא)”, תשל"ח—1978.

ט"ז באייר תשל"ח (23 במאי 1978)
(חמ 529—3)

שמחה ארליך יגאל הורביץ
שר האוצר שר התעשייה, המסחר והתיירות

3 ס"ח תשל"ו, עמ' 284.

חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח—1968

תקנות בדבר ביטוח חייל בשירות סדיר לפי התחייבות לשירות קבע

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 192 ו-242 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח—1968, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 2

1. בתקנה 2(ב) לתקנות הביטוח הלאומי (דמי ביטוח בעד חייל בשירות קבע), תשכ"ה—1965, במקום “2.4%” יבוא “2.9%”.

תחילה

2. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ג באדר ב' תשל"ח (1 באפריל 1978).

השם

3. לתקנות אלה ייקרא “תקנות הביטוח הלאומי (דמי ביטוח בעד חייל בשירות קבע) (תיקון)”, תשל"ח—1978.

ישראל כץ
שר העבודה והרווחה

כ"ב באייר תשל"ח (29 במאי 1978)
(חמ 532—3)

1 ס"ח תשכ"ח, עמ' 108.
2 ק"ת תשכ"ה, עמ' 1692; תשל"ו, עמ' 1253.

קובץ התקנות 3857, ב' בסיון תשל"ח, 8.6.1978

פקודת מס הכנסה

תקנות בדבר הנחות ממס בישובים מסויימים ובהאחזות נח"ל

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 11 ו-243 לפקודת מס הכנסה¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה –
הגדרות
"ישוב חוץ" – אחד הישובים הנקובים בתוספת הראשונה;
"תושב היאחזות נח"ל" – יחיד שעיקר התעסקותו הוא שירות הציבור ומקום מגוריו הקבוע הוא באחד הישובים הנקובים בתוספת השניה;
"תושב", במקום פלוגי – יחיד שמגוריו הקבועים הם באותו מקום;
"מפעל" – מפעל תעשייתי של קבע הכולל בנין ומכונות שאינן נדות, ולרבות בית מלון.
2. (א) יחיד, תושב אחד הישובים הנקובים בתוספת השלישית, זכאי להנחה ממס בשיעור הנקוב בתוספת האמורה, מהכנסתו עד לסכום הכנסה שעליה חל מט בשיעור מופחת לפי סעיף 121 (ב) לפקודה, אם היה תושב כאמור במשך שנים עשר חדשים רצופים לפחות, מהם ששה חדשים לפחות בדרך שנת המס.
הנחה כמס
(ב) קיבוץ או מושב שיוזפי בתחום אחד הישובים הנקובים בתוספת השלישית זכאי להנחה לה זכאי יחיד, בשל כל יחידת משק כמשמעותה בסעיף 57 לפקודה ולענין זה רואים כאילו כל הכנסתו החייבת של הקיבוץ היתה מתחלקת בין יחידות המשק בחלקים שווים; לענין זה, "מושב שיוזפי" – מושב שהנציב הורה כי הוראות סימן א' לפרק 2 לפקודה יחולו לגבי שומותיו.
3. (א) עובד הוראה או עובד רפואה אשר רוב הכנסתו ממשלה יד או מהכנסת עבודה היא הכנסה שהופקה בבית שאן, בקרית שמונה או בישוב חוץ, זכאי, על אף האמור בתקנה 2, להנחה ממס כאמור בה, אף אם אינו תושב המקומות האמורים.
הנחה לעובדים מסויימים
(ב) הוראות תקנת משנה (א) יחולו גם על עובד היררכיה מקצועית או חברותית לגבי הכנסה שהפיק בישוב חוץ.
4. אדם שהוא בעל מפעל בתחום אחד הישובים הנקובים בתוספת השלישית, למעט בהאחזות נח"ל, והוכיח להנחת דעתו של פקיד השומה, כי בשנת מס פלוגית הוא השתמש במפעלו בנכס שבשלו הוא זכאי לפחת לפי סעיף 21 לפקודה, זכאי לנכות מהכנסתו באותה שנה סכום השווה לרבע מסכום הניכוי לפי סעיף 21; ואם הוא תבע בשל הנכס פחת לפי סעיף 44 לחוק עידוד התעשייה (מסים), תשכ"ט-1969², יהא זכאי לנכות מהכנסתו בכל שנת מס החל מהשנה בה רכש את הנכס 5% ממחירו המקורי, ובלבד שסך כל הניכויים בשל הנכס לפי תקנה זו לא יעלה על 25% ממחירו המקורי.
5. הוראות תקנות אלה אינן גורעות מהחובה לנכות מס על-פי הוראות סעיפים 161 ו-164 עד 169 לפקודה, אולם –
הוראות בדבר ניכוי במקור
(1) פקיד השומה רשאי, על-פי בקשת הזכאי להנחה לפי תקנות אלה, להורות לאדם המשלם לו הכנסה, להימנע מניכוי כאמור, כולו או מקצתו;

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשל"ז, עמ' 194.
2 ס"ח תשכ"ט, עמ' 232; תשל"ז, עמ' 76.

(2) אם גרעה למעלה מסכום המס שמקבל ההכנסה חייב בו, יוחזר העודף, לפי בקשתו, תוך 30 יום מיום שביקש.

6. אדם שהוכיח, להנחת דעתו של פקיד השומה, כי הוא זכאי להנחה לפי תקנות אלה, יפטור אותו פקיד השומה מתשלום מקדמה לפי סעיפים 174 עד 181 לפקודה, כולה או מקצתה.
7. תקנות מס הכנסה (פטור והנחות בישובים מסוימים ובהיאחזויות נח"ל), תשל"ד-1974⁴, ותקנות מס הכנסה (הנחת ממס בישובים מסוימים ובהיאחזויות נח"ל), תשל"ו-1975⁵ – בטלות.
8. תחילתן של תקנות אלה ביום כ' בניסן תשל"ה (1 באפריל 1975), והן יהולו עד יום כ"ח באלול תשל"ח (30 בספטמבר 1978).
9. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מס הכנסה (הנחות ממס בישובים מסוימים ובהיאחזויות נח"ל), תשל"ה-1978".

תוספת ראשונה

(תקנה 1)

נוכ	הר אדום	אבני איתן (תל-זית)
גוה אטיב	חולית	אוגדה
נחל סיני	חיספית (מרכז)	אופירה
נערן	המדה	אורטל
נצר חזני	חרובית	אלון מורה
גתיב הגרוד	יונתן	אלון שבות (מרכז)
גתיב העשרה	ייטב	אליעד
סופה	ימית	אלעזר
עין זיוון	כפר דרום	אלרום
עפרה	כפר חרוב	אניעם
פצאל	כפר עציון	אפיק
קליה	מבוא חמה	ארגוב
קרית ארבע	מגדל עוז	ארגמן
קשת	נגשם	בית ספר שדה גילה
רועי	מתולה	בני יהודה (מרכז)
ראש צורים	מכורה	בקעות
רמות	מעלה אדומים	גבעת יואב
רמת מגשימים	מעלה אפרים	גיתית
שדות	מצפה שלם	גלגל
שעל	מרומ גולן	גמלא
תומר	משואה	גשור
תלמי אברהם	נאות גולן	די זהב
תקוע	נביעות	דקלה

³ ס"ח תשי"ט, עמ' 234; תשל"ז, עמ' 203.

⁴ ק"ת תשל"ד, עמ' 1512.

⁵ ק"ת תשל"ו, עמ' 47; תשל"ח, עמ' 423.

תוספת שנייה

(תקנה 1)

אזור ניצנה	באר מנוחה
באר אורה	פקועה

תוספת שלישית

(תקנה 2)

(1) ישובים ששיעור ההנחה בהם 7%

אכבים	יראון	נטועה
אבן מנחם	ירדנה	סאסא
אלקוש	ירוחם	סער
בית הלל	ישוב חוץ	ספסופה
בית יוסף	כברי	עבדון
בית-שאן	כפר יובל	עין יעקב
בן עמי	כפר רוזנוולד (זרעית)	עלמה
בצת	כרם בן זמרה	פקיעין חדשה
ברעם	מטולה	צה"ל (לימן)
גורן	מירון	צוריאל
געתון	מלכיה	קרית שמונה
גשר הזיו	מנחמיה	ראש הנקרה
דובב	מגדה	רמות נפתלי
דישון	מעונה	שאר ישוב
דלתון	מעין ברוך	שדה אליעזר
הוסן	מעלות	שדה בוקר
חצור-הגלילית	מצפה-רמון	שומרה
יערה	מרגליות	שלומי
יפתח	משגב עם	שתולה

(2) ישובים ששיעור ההנחה בהם 5%

אופקים	כרמיאל	ערד
דימונה	נתיבות	צפת
היאחזות נח"ל	עין-גדי	שדרות
טבריה		

(3) ישובים ששיעור ההנחה בהם 3%

מגדל העמק

י"א בניסן תשל"ח (18 באפריל 1978)
(חמ 198-3)

ש מ ו ה א ר ל י ך
שר האוצר

פקודת מס הכנסה

תקנות בדבר הנחות ממס על הכנסה בשטחי התישבות חדשה ובשטחי פיתוח

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 11 ו-243 לפקודת מס הכנסה¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות מס הכנסה (הנחות ממס על הכנסות בשטחי התישבות חדשה ובשטחי פיתוח), תשל"ו-1975² (להלן – התקנות העיקריות) –

(1) הגדרת "נשום" תימחק;

(2) בהגדרת "תושב", במקום "שנים עשר חדשים רצופים וכן קיבוץ או מושב שיתופי שמגוריהם הקבועים של מרבית חבריהם הם באותו מקום" יבוא "שנים עשר חדשים רצופים מהם ששה חדשים לפחות בתוך שנת המס".

החלפת תקנה 2

2. במקום תקנה 2 לתקנות העיקריות יבוא:

"הנחה ממס"

2. (א) יחיד שהוא תושב בתקופת ההנחה באחד מיישובי החר, הנגב והספר זכאי בשנות המס 1975–1977 להנחה ממס בשיעור של 5% מהכנסתו עד לסכום הכנסה שעליה חל מס בשיעור מופחת לפי סעיף 121 (ב) לפקודה.

(ב) יחיד שהוא תושב ישוב חדש זכאי להנחה ממס בשיעור של 5% מהכנסתו עד לסכום הכנסה שעליה חל מס בשיעור מופחת לפי סעיף 121 (ב) לפקודה.

(ג) יחיד שהוא תושב בתקופת ההנחה ביישוב מורחב זכאי להנחה ממס בשיעור של 3% מהכנסתו שמקורה בחקלאות עד לסכום הכנסה שעליה חל מס בשיעור מופחת לפי סעיף 121 (ב) לפקודה.

(ד) יחיד שהוא בשנת מס פלונית תושב אחד מיישובי החר, הנגב והספר, ושעיקר התעסקותו שירות הציבור באותו מקום, וזיה זכאי עד לתחילת שנת המס להנחה כאמור בתקנת משנה (א) כמשך תקופה הפחותה ממחצית תקופת ההנחה, זכאי באותה שנת מס להנחה האמורה בתקנת משנה (א) אף אם חלפה תקופת ההנחה.

(ה) יחיד שהוא תושב בתקופת ההנחה במספר יישובים כאמור בתקנות משנה (א) עד (ג), רואים אותו לענין תקנה זו כאילו היה תושב הישוב שבו ישב תקופה ארוכה ביותר.

הוספת תקנה 2א

3. אחרי תקנה 2 לתקנות העיקריות יבוא:

"הנחה ממס לקיבוץ ומושב שיתופי"

2א. קיבוץ או מושב שיתופי ביישוב מן היישובים הנקובים בתוספות הראשונה עד השלישית זכאי להנחה הניתנת ליחיד באותם יישובים, בשל כל יחידת משק במשמעותה בסעיף 57 לפקודה, ולענין זה רואים כאילו הכנסתו התייבת של הקיבוץ מתחלקת בין יחידות המשק בחלקים שווים; בתקנה זו, "מושב שיתופי" – מושב שהנציב הורה כי הוראות סימן א' לפרק 2 לפקודה יחולו לגבי שומותיו.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשל"ז, עמ' 194.
2 ק"ת תשל"ו, עמ' 44; תשל"ה, עמ' 328.

4. במקום תקנה 3 לתקנות העיקריות יבוא:

"ניכוי לבעלי מפעלים

3. (א) אדם שהוא בעל מפעל בתחום אחד מישובי החר, הנגב והספר, והוכיח להנחת דעתו של פקיד השומה כי הוא השתמש בשנת מס פלונית במפעלו בנכס שהוא זכאי עליו לפחת לפי סעיף 21 לפקודה, זכאי לנכות מהכנסתו באותה שנה סכום השווה למחצית סכום הניכוי שהוא זכאי לו לפי סעיף 21 לפקודה; ואולם אם הוא תבע בשל הנכס פחת לפי סעיף 4א לחוק עידוד התעשייה (מסים), תשכ"ט-1969¹, יהא זכאי לנכות מהכנסתו בכל שנה החל מהשנה שבה רכש את הנכס 10% ממחירו המקורי, ובלבד שסך כל הניכויים בשל נכס על-פי תקנה זו לא יעלה על 50% ממחירו המקורי.

(ב) הוראות תקנת משנה (א) יחולו גם על מי שרכש נכס לשימוש במפעל בתחום ישוב חדש, ובלבד שלענין זה במקום "מחצית סכום הניכוי" יבוא "רבע סכום הניכוי" ובסיפה לתקנת המשנה, במקום "50%" יבוא "25%".

תחילה

5. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ב בניסן תשל"ח (1 באפריל 1978) והן יחולו עד יום כ"ח באלול תשל"ח (30 בספטמבר 1978).

הסמך

6. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מס הכנסה (הנחות ממס על הכנסות בשטחי התישבות חדשה ובשטחי פיתוח) (תיקון מס' 3), תשל"ח-1978".

ש מ ח א ר ל י ך
שׂר האוצר

י"א בניסן תשל"ח (18 באפריל 1978)
(חמ 198-3)

3 ס"ח תשכ"ט, עמ' 232; תשל"ה, עמ' 76.

פקודת מס הכנסה

תקנות בדבר הנחות ממס על הכנסה של תושבי אילת וישובי הערבה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 11 ו-243 לפקודת מס הכנסה¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אגבי מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנה 2

1. בתקנות מס הכנסה (הנחות ממס על הכנסות של תושבי אילת וישובי הערבה), תשל"ו-1975² (להלן - התקנות העיקריות), במקום תקנה 2 יבוא:

"הנחה ממס

2. (א) יחיד תושב אילת או תושב הערבה זכאי בשנת מס פלונית להנחה ממס בשיעור של 7% מהכנסתו עד לסכום הכנסה עליה חל מס בשיעור מופחת לפי סעיף 121 (ב) לפקודה, אם היה תושב כאמור במשך 12 חודשים רצופים מהם 6 חודשים לפחות בתוך שנת המס.

(ב) קיבוץ, או מושב שיתופי שהוא ישוב ערבה זכאים להנחה לה זכאי יחיד לפי תקנות אלה בשל כל יחידת משק בקיבוץ במשמעותה בסעיף 57 לפקודה, ולענין זה יראו כאילו כל הכנסתו החייבת של הקיבוץ מתחלקת בין יחידות המשק בחלקים שווים; לענין זה, "מושב שיתופי" - מושב שהנציב הורה כי הוראות סימן א' לפרק 2 לפקודה יחולו לגבי שומותיהם.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשל"ה, עמ' 194.
2 ק"ת תשל"ו, עמ' 49, עמ' 1858.

2. בתקנה 3 לתקנות העיקריות, במקום "בשנות המס 1975-1977" יבוא "בשנת מס פלוגית" ובסופה יבוא "ואם הוא תבע בשל הנכס פחת לפי סעיף 4 לחוק עידוד התעשייה (מסים), תשכ"ט-1969, יהא זכאי לנכות מהכנסתו בכל שנת מס החל משנת המס בה רכש את הנכס 10% ממהירו המקורי, ובלבד שסך כל הניכויים בשל הנכס לפי תקנה זו לא יעלה על 50% ממהירו המקורי".

3. אחרי תקנה 6 יבוא:

הוספת תקנה 6א

6א. תחולתן של תקנות אלה עד כ"ח באלול תשל"ח (30 בספטמבר 1978).

4. תחילתן של תקנות אלה ביום כ" בניסן תשל"ח (1 באפריל 1975).

תחילה

5. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מס הכנסה (הנחות ממש על הכנסות של תושבי אילת ויישובי הערבה) (ויקון), תשל"ח-1978".

השם

י"א בניסן תשל"ח (18 באפריל 1978)
 ש"ח תשכ"ט, עמ' 232; תשל"ח, עמ' 76.
 ש"ח תשכ"ט, עמ' 198-3

ש"ח א"ר ל"ך
 ש"ח האוצר

חוק משפחות תיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תש"י-1950

תקנות בדבר השתתפות בהוצאות ביטוח מפני מחלה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 15(ב) ו-37 לחוק משפחות תיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תש"י-1950, אני מתקין תקנות אלה:

1. השתתפות המדינה בהוצאות ביטוח מפני מחלה, כאמור בסעיף 15(ב) לחוק, של מקבל תגמול לפי אחד מסעיפי החוק המפורטים להלן, תהיה בשיעור הנקוב לצדו של אותו סעיף, שישולם לכל חודש שבעדו משתלם התגמול:

השתתפות המדינה בהוצאות ביטוח מפני מחלה

בלירות

56.50	(1) סעיף 7
67.50	(2) סעיף 8
56.50	(3) סעיף 9
67.50	(4) סעיף 10(א)
56.50	(5) סעיף 10(ב)
67.50	(6) סעיף 10(ג)
67.50	(7) סעיף 10(ד)
56.50	(8) סעיף 10(ה)
67.50	(9) סעיף 10א
56.50	(10) סעיף 12 בין אם יש לו בן זוג ובין אם אין לו
56.50	(11) סעיף 13(1)
67.50	(12) סעיף 13(2)

1 ס"ח תש"י, עמ' 162; תשכ"ג, עמ' 36; תשל"ח, עמ' 118.

2.	תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ג באדר ב' תשל"ח (1 באפריל 1978).	תחילה
3.	תקנות משפחות חיילים שנספו במערכה (ביטוח מפני מחלה), תשל"ח—1978 ² — בטלות.	ביטול
4.	לתקנות אלה ייקרא "תקנות משפחות חיילים שנספו במערכה (ביטוח מפני מחלה), תשל"ח—1978".	השם

עזר ויצמן
שר הבטחון

כ"א באייר תשל"ח (28 במאי 1978)
(חמ 176—3)

2 ק"ת תשל"ח, עמ' 710.

חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תש"י—1950

צו בדבר הגדלת סכום המענק ליתום שהגיע למצוות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 29 לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תש"י—1950, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה — הגדרות

"מדד" — מדד המחירים לצרכן, המתפרסם על-ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה בירחון לסטטיסטיקה של מחירים, או אותו מדד אף אם יתפרסם על-ידי כל מוסד ממשלתי אחר, או כל מדד רשמי שיבוא במקומו, בין אם הוא בנוי על אותם נתונים שעליהם בנוי המדד הקיים ובין אם לאו; אם יבוא מדד אחר, תקבע הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה את היחס שבינו לבין המדד המוחלף;

"מדד הבסיס" — המדד הנכון לחודש אפריל 1978.

2. קצין התגמולים ישלם ליתום לפי סעיף 29 לחוק, מענק בסכום של 6,000 לירות, שייקרא להלן "סכום המענק הבסיסי" ושהיה צמוד למדד.

3. (א) סכום המענק הבסיסי יוגדל פעמיים בכל שנת כספים, במועדים קבועים, והם החדשים אפריל ואוקטובר.

(ב) ההצמדה תחושב על-ידי הכפלת סכום המענק הבסיסי בשיעור עליית המדד בין חודש מדד הבסיס לבין המועד הקובע להצמדה, כאמור בתקנת משנה (א).

4. תחילתו של צו זה היא מיום כ"ד בניסן תשל"ח (1 במאי 1978).

5. צו משפחות חיילים שנספו במערכה (הגדלת סכום המענק ליתום שהגיע למצוות), תשל"ח—1978² — בטל.

1 סי"ח תש"י, עמ' 162; תשכ"ח, עמ' 254; תשל"א, עמ' 126; תשל"ו, עמ' 118.
2 ק"ת תשל"ח, עמ' 900.

6. לצו זה ייקרא "צו משפחות חיילים שנספו במערכה (הגדלת סכום המענק ליתום" שהגיע למצוות), תשל"ח—1978".

עזר ויצמן
שר הבטחון

כ"א באייר תשל"ח (28 במאי 1978)
(חמ 169—3)

חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תש"י—1950

צו בדבר הגדלת מענק הנישואין ליתום

בתוקף סמכותי לפי סעיף 29א(א) לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תש"י—1950, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —
"יתום" — יתום של נספה שטרם מלאו לו 30 שנה;
"מדד" — מדד המחירים לצרכן, המתפרסם על-ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה בירחון לסטטיסטיקה של מחירים, או אותו מדד אף אם יתפרסם על-ידי כל מוסד ממשלתי אחר, או כל מדד רשמי שיבוא במקומו, בין אם הוא בנוי על אותם נתונים שעליהם בנוי המדד הקיים ובין אם לאו; אם יבוא מדד אחר, תקבע הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה את היחס שבינו לבין המדד המוחלף;
"מדד הבסיס" — המדד הנכון לחודש אפריל 1978.
2. ליתום שנכנס לברית הנישואין, רשאי קצין התגמולים לשלם מענק נישואין בסכום של 40,000 לירות שייקרא להלן "סכום המענק הבסיסי" ושהיה צמוד למדד.
3. (א) סכום המענק הבסיסי יוגדל פעמיים בכל שנת כספים, במועדים קבועים, והם החדשים אפריל ואוקטובר.
(ב) ההצמדה תחושב על-ידי הכפלת סכום המענק הבסיסי בשיעור עליית המדד בין חודש מדד הבסיס לבין המועד הקובע להצמדה, כאמור בתקנת משנה (א).
4. תחילתו של צו זה היא מיום כ"ד בניסן תשל"ח (1 במאי 1978).
5. צו משפחות חיילים שנספו במערכה (מענק נישואין ליתום), תשל"ח—1978 — בטל.
6. לצו זה ייקרא "צו משפחות חיילים שניספו במערכה (מענק נישואין ליתום), תשל"ח—1978".

עזר ויצמן
שר הבטחון

כ"א באייר תשל"ח (28 במאי 1978)
(חמ 170—3)

1 ס"ח תש"י, עמ' 162; חשכ"ח, עמ' 295; תשל"א, עמ' 126; תשל"ו, עמ' 118.
2 ק"ת תשל"ח, עמ' 1021.

פקודת זכות יוצרים

צו הגנה על יצרני רשמות קול

בחוקה סמכותי לפי סעיף 6 לפקודת זכות יוצרים (להלן – הפקודה), אני מורה לאמור:

1. (א) בצו זה – הגדרות
"אמנה" – האמנה להגנת יצרני רשמות קול נגד שכפול בלתי מורשה של רשמות הקול אשר להם; נתקבלה בגיבנה ב-29 באוקטובר 1971;
"רישמת קול" – טביעה קולית בלבד של צלילי ביצוע או של צלילים אחרים;
"יצרן של רישמת קול" – מי שטובע לראשונה את צלילי הביצוע או צלילים אחרים;
"כפל" – הפץ המכיל צלילים שנלקחו, במישרין או בעקיפין, מרישמת קול ונטבעו בה;
"הפצה לציבור" – פעולה שמטרתה להפיץ כפלים במישרין או בעקיפין.
(ב) מונחים שאין להם הגדרה באמנה האמורה, פירושים כמשמעותם בפקודה י, או בחוק זכות יוצרים, 1911², כפי שתוקנו.
2. הגנה על יצרני רשמות קול זרים
היה היצרן של רישמת קול (להלן – היצרן) אזרח או נתין של מדינה בעלת האמנה, יחול סעיף 19 לחוק זכות יוצרים, 1911², על עשיית כפלים של רשמות קול ללא הסכמת היצרן ועל יבואם של כפלים שנעשו באחת ממדינות אלה ללא הסכמה כאמור.
3. הגנה על עשיית רישמת קול
היה היצרן אזרח או נתין מדינה בעלת האמנה, תהיה מוגנת בישראל עשיית רישמת הקול שיצר באחת מהמדינות האלה כאילו שזו נעשתה בישראל בידי אזרח ישראלי בין שזו פורסמה ובין אם לאו.
4. סיוג לגבי תקופת ההגנה
על אף האמור בסעיפים 2 ו-3 תהיה תקופת ההגנה הניתנת בישראל ליצרני רישמת קול מוגבלת –
 - (1) לגבי עשיית רישמת קול שפורסמה – לתקופת ההגנה הקבועה בחוק זכות יוצרים, 1911², כפי שתוקן;
 - (2) לגבי עשיית רישמת קול שלא פורסמה – לתקופת ההגנה הקבועה בדיני ארץ נתינותו או אזרחותו של היצרן.
5. קביעת פרסום
לענין קביעת ארץ הפרסום יראו –
 - (1) עשיית רישמת קול שפורסמה לראשונה במדינה שאינה בעלת האמנה, ומי שיצר אותה הוא נתין או אזרח של אחת מבעלות האמנה – כאילו פורסמה לראשונה בארץ נתינותו או אזרחותו של היצרן;
 - (2) עשיית רישמת קול שפורסמה כאחת בשתיים או יותר מהמדינות שהן בעלות האמנה – כאילו פורסמה לראשונה בארץ שהוקיה מקנים לה את תקופת ההגנה הקצרה יותר.
6. תחילה
תחילתו של צו זה היא שלושים יום מיום פרסומו ברשומות.
7. השם
לצו זה ייקרא "צו זכות יוצרים (אמנה להגנת יצרני רישמת קול), תשל"ח-1978".

ש מ ו א ל ת מ י ר
שר המשפטים

כ"ו בניסן תשל"ח (3 במאי 1978)
(תמ 3/437)

1 הא"י, כרך א', עמ' 364; ס"ח תשי"ג, עמ' 38; תשכ"ח, עמ' 57; ס"ח תשל"א, עמ' 165.
2 הא"י, כרך ג', עמ' 2633; ס"ח תשי"ג, עמ' 38; תשי"ח, עמ' 114.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח – 1957

צו בדבר פיקוח על מוסכים ומפעלים לכלי רכב

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 15 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח – 1957, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב), תשי"ח – 1970 (להלן – הצו העיקרי), בהגדרת "רשיון", אחרי "כתב הסמכה" יבוא "אישור ניהול".
2. בסעיף 5 (א) לצו העיקרי, במקום פסקה (3) יבוא:
- "(3) מנהל מקצוע בעל כתב הסמכה במקצוע שבו המפעל עוסק, ובמפעל המעסיק מעל מספר עובדים שקבעה הרשות מנהל מקצועי בכיר, אשר יעסק על ידי המפעל ויעמוד לרשותו בלבד."
3. בסעיף 10 לצו העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א) הרשות רשאית למנות ועדת הסמכה לצורך הסמכת מנהלים מקצועיים למפעלים החייבים להעסיק מנהל מקצועי והעוסקים בענינים אלה:
- (1) מכוונאות רכב מנועי למעט טרקטור ומכונה ניידת;
 - (2) מכוונאות טרקטורים ומכוונות ניידות;
 - (3) מכוונאות אופנועים, קטנועים ואופגיים עם מנוע עזר;
 - (4) חשמלאות רכב;
 - (5) תיקון קרבורטורים, רדיאטורים וקפיצים ברכב מנועי;
 - (6) תיקון מרכבי רכב, מסגרות רכב, תיקון וכיוון מתלים ברכב;
 - (7) תיקון חלפים, עיבוד שבבי וריתוך;
 - (8) תיקון תיבות היילוכים אוטומטיות;
 - (9) תיקון רפידות, תופים ומצמדים ברכב;
 - (10) תיקון משאבות ומתזים של מנועי דיזל ברכב מנועי.
4. בסעיף 11 לצו העיקרי במקום סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א) הרשות תקבע, בהתייעצות עם הועדה, תכנית בחינות להסמכת מנהלים מקצועיים."
5. בסעיף 12 לצו העיקרי, במקום פסקה (3) יבוא:
- "(3) לאשר בכתב אדם מתאים לשמש מנהל מקצועי במפעלים אשר אינם חייבים להעסיק מנהל מקצועי בעל כתב הסמכה ואשר עוסקים בין היתר בענינים אלה:
- (1) שירות וסיכה לרכב;

1 ס"ח תשי"ח, עמ' 24; תשל"ג, עמ' 26.

2 ק"ת תשל"ל, עמ' 2186; תשל"ג, עמ' 746; תשל"ד, עמ' 1487; תשל"ה, עמ' 740, 2737; תשל"ו, עמ' 552, 2162; תשל"ח, עמ' 996.

- (2) צבעות רכב;
- (3) תיקון צמיגים ואבובים;
- (4) תיקון מחוונים ברכב.

החלפת סעיף 13

6. במקום סעיף 13 לצו העיקרי יבוא:

13. לא יוסמן אדם להיות מנהל מקצועי של מפעל העוסק בעניינים המנויים בסעיף 10 (א) אלא אם הוכיח להנחת דעתה של הרשות כל אלה:

ימתן הסמכה למנהל מקצועי של מוסך

- (1) יש לו הכשרה מקצועית מתאימה במקצוע שבו הוא מבקש לקבל כתב הסמכה והמציא לרשות תעודות המעידות כי הוא בעל הדירוג המקצועי הגבוה ביותר באותו מקצוע;
- (2) יש לו נסיון מעשי של שנתיים לפחות בביצוע עבודות באותו מקצוע בהיותו בדירוג המקצועי הגבוה ביותר;
- (3) הוא עבר בהצלחה קורס מקצועי במקצוע שבו הוא מבקש את כתב ההסמכה אשר תכניו אישרה הרשות;
- (4) הוא עמד בהצלחה בבחינות בפני ועדת הסמכה או בפני גוף אחר שאישרה הרשות;
- (5) הוא לא הורשע בעבירות שיש בהן לדעת הרשות לפסול אותו מלשמש מנהל מקצועי של המפעל;
- (6) הוא בעל רשיון נהיגה מתאים.

החלפת סעיף 14

7. במקום סעיף 14 לצו העיקרי יבוא:

14. לא יאושר אדם להיות מנהל מקצועי של מפעל העוסק באחד המקצועות המנויים בסעיף 12 (3) אלא אם הוכיח להנחת דעתה של הרשות כל אלה:

ימתן אישור למנהל מקצועי

- (1) יש לו הכשרה מקצועית מתאימה במקצוע שבו הוא מבקש לקבל אישור ניהול והמציא לרשות תעודות המעידות כי הוא בעל הדירוג המקצועי הגבוה ביותר באותו מקצוע;
- (2) יש לו נסיון מעשי של שנה אחת לפחות בביצוע עבודות באותו מקצוע בהיותו בדירוג המקצועי הגבוה ביותר;
- (3) הוא עבר בהצלחה קורס מקצועי שבו הוא מבקש את אישור הניהול, אשר תכניו אושרה בידי הרשות אם לא פטרה אותו הרשות מהקורס בהתחשב בהכשרתו המקצועית;
- (4) נתקיימו לגביו התנאים המפורטים בסעיף 13 (4), (5) ו-(6).

תיקון סעיף 16

8. בסעיף 16 לצו העיקרי –

- (1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:
 “(א) הרשות רשאית לפטור מבקש כתב הסמכה או אישור ניהול מהוראות סעיפים 12, 13, 14 ו-15 כולן או מקצתן.”
- (2) בסעיף קטן (ב), המלים “לגבי הנסיון המעשי בביצוע העבודות המפורטות בהם” – יימחקו.

9. במקום התוספת לצו העיקרי יבוא:

"תוסמות"
(סעיף 22)

טור ב' שיעור השכר המקסימלי בלירות	טור א' השירות
95	בדיקת פליטת עשן מרכב דיזל בעל סרן אחד
143	בדיקת פליטת עשן מרכב דיזל בעל שני סרנים
32	בדיקה שנתית של רכב פרטי, אופנוע, אוטובוס, רכב עבודה או רכב מסחרי שמשקלו הכולל המותר עד 8000 ק"ג בתחנת בדיקה מאושרת
"48	בדיקה שנתית של רכב עבודה, אוטובוס או רכב מסחרי, שמשקלו הכולל המותר מעל 8000 ק"ג בתחנת בדיקה מאושרת

10. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב) (תיקון מס' 2), תשל"ח-1978".

מ א י ר ע מ י ת
שר התחבורה

י"ב בניסן תשל"ח (19 באפריל 1978)
(חמ 291-3)

חוק לימוד חובה, תש"ט-1949

צו בדבר חינוך חניגם שלא במוסד חינוך רשמי

בחוקף סמכותי לפי סעיף 6 (ג) לחוק לימוד חובה, תש"ט-1949, ולאחר היועצות בועד החינוך, אני מצווה לאמור:

1. האמור בסעיף 1 לצו לימוד חובה (חינוך חניגם שלא במוסד חינוך רשמי), תשל"ח-1978, יסומן (א), במקום כותרת השוליים יבוא "פרשנות", ואחרי סעיף קטן (א) האמור יבוא:

"(ב) לענין צו זה רואים אדם כמי שלומד במוסד חינוך במשך שליש פלוני של שנת לימודים אם למד באותו מוסד בראשית אותו שליש, זולת אם הורחק מהמוסד באותו שליש".

2. לצו זה ייקרא "צו לימוד חובה (חינוך חניגם שלא במוסד חינוך רשמי) (תיקון), תשל"ח-1978".

ז ב ו ל ו ן ה מ ר
שר החינוך והתרבות

ד' באייר תשל"ח (14 במאי 1978)
(חמ 460-3)

1 ס"ח תש"ט, עמ' 287; תשל"ח, עמ' 99; תשל"ח, עמ' 128.
2 ק"ת תשל"ח, עמ' 1202.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות

צו בדבר עבירות קנס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 265 למקודת העיריות¹, אני מודיע ומצווה לאמור:

1. בתוספת הראשונה לצו העיריות (עבירות קנס), תשל"א—1971², במקום חלק ז' יבוא:

החלפת חלק ז'

"חלק ז' – גבעתיים"

טור א' חוקי עזר	טור ב' הסעיפים	טור ג' הקנס בלירות
1. חוק עזר לגבעתיים (רשימות לאופ"ניים), תשי"א—1950 ³	2(א)	25
2. חוק עזר לגבעתיים (הסדרת גזר היה), תשי"ב—1952 ⁴	2, 3(ב), 5(ב)	100
3. חוק עזר לגבעתיים (גיקוי מגרשים, הצרות וכניסות לבתים), תשי"ג—1952 ⁵	3(ב)	500
4. חוק עזר לגבעתיים (חזיתות בתים), תשי"ז—1957 ⁶	2	100
5. חוק עזר לגבעתיים (שמירת הגקיון ואיסור העישון), תשי"ח—1958 ⁷	2 עד 5 7(ב)	200 500
6. חוק עזר לגבעתיים (פתיחת עסקים וסגירתם), תשי"ח—1958 ⁸	2 עד 4	100
7. חוק עזר לגבעתיים (הגנה על הצומח), תשי"ח—1958 ⁹	2 עד 9	200
8. חוק עזר לגבעתיים (הדברת עשבי בר), תשי"ח—1958 ¹⁰	5(ב)	100
9. חוק עזר לגבעתיים (מודעות ושלטים), תשי"ט—1959 ¹¹	2(א)(ד)(ה)(ו), 5, 6, 7, 9(א)	100

- 1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
- 2 ק"ת תשל"א, עמ' 1184; תשל"ה, עמ' 719.
- 3 ק"ת תשי"א, עמ' 241; תשל"ה, עמ' 539.
- 4 ק"ת תשי"ב, עמ' 711; תשל"ז, עמ' 1803.
- 5 ק"ת תשי"ג, עמ' 363; תשל"ז, עמ' 1803.
- 6 ק"ת תשי"ז, עמ' 1468; תשל"ז, עמ' 1803.
- 7 ק"ת תשי"ח, עמ' 866; תשכ"ב, עמ' 485; תשל"ז, עמ' 1803.
- 8 ק"ת תשי"ח, עמ' 1024; תשי"ט, עמ' 172; תשכ"ה, עמ' 1000; תשל"ה, עמ' 22; תשל"ז, עמ' 1803.
- 9 ק"ת תשי"ח, עמ' 1135; תשל"ז, עמ' 1803.
- 10 ק"ת תשי"ח, עמ' 1901; תשל"ז, עמ' 1803.
- 11 ק"ת תשי"ט, עמ' 768; תשל"ז, עמ' 1803.

טור א' חוקי עזר	טור ב' הסעיפים	טור ג' קנס בלירות
10. חוק עזר לגבעתיים (הדברת טוואי התהלכה של הארז), תשכ"א—1961 ¹²	2, 5 (ב)	200
11. חוק עזר לגבעתיים (רוכלים), תשכ"ב—1962 ¹⁸	7 עד 9, 12, 19	500
12. חוק עזר לגבעתיים (ביוב), תשכ"ד—1964 ¹⁴	5	500
13. חוק עזר לגבעתיים (שימור רחובות), תשכ"ה—1965 ¹⁵	2 (ב) 2 (א), 6 (ג), 8 (א), 2 (2)	100 200
14. חוק עזר לגבעתיים (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ח—1968 ¹⁶	5 (ב) 5 (א), 11 (א), (ב)	60 100
15. חוק עזר לגבעתיים (מפגעי תברואה), תשל"ג—1973 ¹⁷	9 עד 10 11 (א) 11 (ב), (ג), (ד), (ה), (ו) (ז), (ח), (י) 11 (ט), (יב), (יד)	200 500 200 100
16. חוק עזר לדוגמה לעיריות (ניקוי מדרכות), תשל"ד—1974 ¹⁸	2, 4 7 (ב)	200 500
17. חוק עזר לגבעתיים (הוצאת אשפה), תשל"ו—1976 ¹⁹	2 עד 4	200

2. לצו זה ייקרא "צו העיריות (עבירות קנס) (תיקון מס' 8), תשל"ח—1978".

יוסף בורג
שר הפנים

כ"א באייר תשל"ח (28 במאי 1978)
(תמ 109—3)

אני מסכים.
שמואל תמיר
שר המשפטים

12 ק"ת תשכ"א, עמ' 2702; תשל"ו, עמ' 1803.
13 ק"ת תשכ"ב, עמ' 2190; תשל"ו, עמ' 1803.
14 ק"ת תשכ"ד, עמ' 1449; תשל"ו, עמ' 1803.
15 ק"ת תשכ"ה, עמ' 2518; תשל"ו, עמ' 1803.
16 ק"ת תשכ"ה, עמ' 1764; תשל"ח, עמ' 539.
17 ק"ת תשל"ג, עמ' 1159.
18 ק"ת תשל"ד, עמ' 756; תשל"ה, עמ' 112; תשל"ו, עמ' 1803.
19 ק"ת תשל"ו, עמ' 1812; תשל"ו, עמ' 1803.

קובץ התקנות 3857, ג' בסיון תשל"ח, 8.6.1978

פקודת העיריות פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לתל-אביב-יפו בדבר מס עסקים עירוני

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה מועצת עיריית תל-אביב-יפו חוק עזר זה:

1. בסעיף 2(א) לחוק עזר לתל-אביב-יפו (מס עסקים עירוני), תשל"ז—1977³, במקום "בשיעור הנקוב בתוספת הראשונה" יבוא "בשיעור הנקוב בתוספת הראשונה בתוספת 1/3", ובסוף תקנת המשנה האמורה יבוא:

"על אף האמור לעיל ישלם כל עוסק בעסקים המפורטים בתוספת הראשונה חלק א' בפריטים 11, 28, 39, 64, 69, 70, 74 ו-97, וכן כל העסקים המפורטים בחלק ב', את השיעור הנקוב בתוספת הראשונה".
2. על אף האמור בתוספת הראשונה, חלק ד' סעיף (ב) 2, יהיה המס לשנת 1978/79 כאמור בסעיף 2(א) בתוספת האמורה.
3. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ"ג באדר ב' תשל"ח (1 באפריל 1978).
4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לתל-אביב-יפו (מס עסקים עירוני) (תיקון), תשל"ח—1978".

ש ל מ ה ל ה ט
ראש עיריית תל-אביב-יפו

נתאשר.
כ"א באייר תשל"ח (28 במאי 1978)
(חנ 2—8)

יוסף בורג
שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2 ע"ר 1945, חוס' 1, עמ' 115; ס"ח תשכ"ז, עמ' 2; תשל"ד, עמ' 144; תשל"ז, עמ' 2.
3 ק"ת תשל"ז, עמ' 2239.

פקודת העיריות

חוק עזר להרצליה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית הרצליה חוק עזר זה:

1. במקום פריטים 1 עד 6 לתוספת לחוק עזר להרצליה (אספקת מים), תשכ"ה—1965² (להלן — חוק העזר העיקרי), יבוא:

"1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג)(1)) —

2,500	(1) לכל יחידת דיור בנכס המכיל יחידת דיור אחת או שתיים
1,500	לכל יחידת דיור בנכס המכיל יותר משתי יחידות דיור

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2 ק"ת תשכ"ה, עמ' 1261; תשל"ד, עמ' 1697; תשל"ה, עמ' 1671; תשל"ז, עמ' 1360.

אגרה בלירות

5.000
1.000
300
לפי חשבון
שהגיש המנהל.

לכל יחידת תעשייה, בתי מלון או פנסיון
לכל יחידת מלאכה, עסק או משרד, לכל 50 מ"ר
או חלק מהם
(2) הרחבת הוזיבור, פירוקו או התקנתו מחדש,
לפי דרישת הצרכן —
עד 2"
למעלה מ-2"

2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית
(סעיף 3(ב)) 75
3. אגרה לבדיקת רשת פרטית (סעיף 3(ה)), לכל יחידת דיור 200
4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4(א) ו-4(ג)), לכל מ"ר
משטח הנכס 7
ובנוסף לכך —

בבנין מגורים לכל מ"ר של שטח הבניה בכל קומה 18
בבנין שאינו בנין מגורים לכל מ"ק מנפח הבנין 8
לגבי תוספת בניה לבנין קיים, תשולם אגרה רק
לגבי השטח הנוסף.

5. (1) אגרת מד מים (סעיף 5(ד)) וכיול מודד — כשיש
מיתקן מוכן להתקנת מד מים, תשולם אגרה לפי
המחיר שנקבע על ידי היצרן על פי חוק הפיקוח
על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957³, בתוספת
25% בשל הוצאות התקנה;
(2) כשאין מיתקן מוכן להתקנת מד מים, תשולם אגרה
לפי חשבון שהגיש המנהל;
(3) בעד הפרדת מודד מים כשאין מיתקן מוכן להתקנת
מד מים, תשולם אגרה לפי חשבון שהגיש המנהל;
(4) אגרת בדיקת מד מים כולל פירוק, הובלה והתקנה
(סעיף 5(ה)), תשולם לפי חשבון שהגיש המנהל;
(5) בעד פתיחת זרם מים או ניתוקו, תשולם אגרה
של

"35

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר להרצליה (אספקת מים) (תיקון), תשל"ח—1978".

יוסף נבו
ראש עיריית הרצליה

נתאשר.
כ"ד בניסן תשל"ח (1 במאי 1978)
יוסף בורג
שר הפנים

3 ס"ח תשי"ח, עמ' 24; תשל"ג, עמ' 26 ועמ' 202.

קובץ התקנות 3857, ג' בסיון תשל"ח, 8.6.1978.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לאשכול בדבר החזקת בעלי-חיים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות, מתקינה המועצה האזורית אשכול חוק עזר זה:

1. בהוק עזר זה –
"המועצה" – המועצה האזורית אשכול;
"ראש המועצה" – לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
"בעלי חיים" – בהמות עבודה למיניהן, בקר, צאן ובהמות אחרות לבישר או חליבה, עופות ובעלי חיים אחרים שמגדלים אותם למטרות הקלאיות, אילוף, ניסויים או תובנות;
"מחזיק" – לרבות בעל, סוכן, נאמן, מנהל או שותף וכל אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מבעלי החיים או שהיה מקבלה אילו היו בעלי החיים נותנים הכנסה.
2. (א) מי שברשותו בעלי חיים בתחום המועצה יחזיקם בתוך חצר מגודרת, באופן שלא יהיה מפגע לציבור.
(ב) המחזיק בעלי-חיים ישמור על נקינותם ועל נקינות מקום החזקתם, וימנע הופעת מחלות ונגעים בהם והתפשטותם.
3. (א) המועצה רשאית לתת הוראות בדבר מקום החזקת בעלי-חיים, מרחק המקום האמור מבית מגורים, סידורים להבטחת הנקינות והבריאות ולמניעת ריחות רעים ושאר הסידורים הדרושים כדי למנוע פגיעה בבריאותו ובבטחונו של הציבור.
(ב) כל מחזיק בעלי חיים בתחום המועצה חייב למלא אחרי ההוראות שניתנו לפי סעיף קטן (א).
(ג) הודעה על ההוראות לפי סעיף קטן (א) ועל כל שינוי בהן תוצג במשרד של המועצה באופן שלציבור תהיה גישה חפשית אליה.
4. (א) לא יוציא מחזיק ולא ירשה להוציא בעלי-חיים למרעה, אלא אם קיבל רשיון מיוחד מראש המועצה ומלווה אותם רועה אחראי בן שש עשרה שנה לפחות.
(ב) מחזיק בעלי-חיים שהוציאם למרעה או שהרשה להוציאם למרעה יחזיק אותם מתוך שטח בנוי, אלא אם היה מקום המרעה מוקף גדר.
5. (א) המועצה רשאית, לשם מניעת סכנת התפשטות מחלה או פגע, לתת הוראות בדבר איסור או הגבלה של המרעה או של תנועת בעלי חיים בתחום המועצה.
(ב) המחזיק בעלי חיים חייב למלא אחרי ההוראות שניתנו לפי סעיף קטן (א).
(ג) הודעה על ההוראות לפי סעיף קטן (א) וכן כל שינוי בהם תוצג במשרד המועצה באופן שלציבור תהיה גישה חפשית אליה.
6. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, והודעה בכתב, מאת המחזיק בעלי חיים לבצע כל עבודה הדרושה לדעת ראש המועצה למניעת כל מפגע או סכנה לציבור ולבריאותו, או לסילוקם.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.

- (ב) בהודעה יצויין הזמן שבו יש לבצע את העבודה כאמור בסעיף קטן (א).
- (ג) מחזיק בעלי חיים שקיבל דרישה כאמור בסעיף קטן (א) חייב למלא אחריה.
7. לא מילא מחזיק בעלי חיים אחרי דרישת ראש המועצה, רשאית המועצה לבצע את העבודה ולגבות את הוצאות העבודה מאותו מחזיק.
8. (א) ראש המועצה רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום שבתחום המועצה שיש בו בעלי חיים כדי לערוך ביקורת ולעשות בו כל הדרוש כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.
- (ב) לא יפריע אדם לראש המועצה ולא ימנע אותו מזהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
9. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי-אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו דנה ההודעה, או פורסמה בשני עתונים הגפוצים בתחום המועצה, שלפחות אחד מהם הוא בשפה העברית.
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו – קנס 5,000 לירות, ואם עבר על הוראת סעיף 6 והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 7 והיתה העבירה נמשכת, דינו – קנס גוסף מאתיים לירות לכל יום שבו נמשכה העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו.
11. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לאשכול (החוקת בעלי חיים), תשל"ח-1978".

נחאשר. ט"ו באדר ב' תשל"ח (24 במרס 1978)
 שמואל אבני ראש המועצה האזורית אשכול (המ 8/81)

יוסף בורג
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לרמת השרון בדבר תיעול

בחוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו-24 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית רמת-השרון חוק עזר זה:

1. במקום החוספת לחוק עזר לרמת-השרון (תיעול), תשל"ז-1976², יבוא:

¹ דיני מדינת ישראל, גוסה חדש 9, עמ' 256.
² ק"ת תשל"ז, עמ' 242 ועמ' 2014.

"תוספת"
(סעיף 3)

בלירות	אגרת תיעול –
6.85	א. באזורי חקלאות מיוחדים שהותרה בהם בניה למיתקנים מיוחדים, לכל מטר רבוע משטח הקרקע (כולל קרקע שעליה עומד הבנין)
13.50	ב. באזורי תעשייה ומלאכה, אחסנת דלק ומכירתו, לכל מטר רבוע משטח הקרקע (כולל קרקע שעליה עומד הבנין)
24.80	ג. באזורי תעשייה ומלאכה, אחסנת דלק ומכירתו, לכל מטר רבוע משטח הבנין בכל הקומות
6.25	ד. בכל אזורי המועצה (למעט אזור תעשייה, מלאכה וחקלאות), לכל מטר רבוע משטח הקרקע (כולל קרקע שעליה עומד בנין)
19.00	ה. בכל אזורי המועצה (למעט אזורי תעשייה, מלאכה וחקלאות), לכל מטר רבוע משטח הבנין בכל הקומות

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לרמת השרון (תיעול) (תיקון), תשל"ח-1978". הסמ

נתאשר. פסח בלקין
 כ"ח באדר ב' תשל"ח (6 באפריל 1978) ראש המועצה המקומית רמת-השרון
(תמ 8/14)

יוסף בורג
שר הפנים